

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra De Vonner og Vanner

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 501. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167175877728/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

I en Efterkritik „Et Løstere“ i 4de Del af P. A. Heibergs samlede Skrifter, udgivne ved R. V. Næbbel, 1819, bemærker Heiberg om „De Bonner og Barner“:

„Jeg har gjort nogle saa, ifte Forandringer, men Rettelser. Iser har jeg troet at burde rette den rygibare Replik i første Akt*, der, efter Sigende, skal have været Aarsag til, at Skuffets Ovisreise blev forbudt. Jeg erindrer meget vel, at den daværende administrerende Theater-Direktor forstredte mig om, at Forbudet vilde blive hævet, naar jeg blot vilde samtykke i at forandre den lydende Replik. Jeg forærede, at mit Skuespil havde gjenuegaaet Geninen, og at følgelig, i Fald det indeholdt noget strafværdigt, det var Genforenet og ifte mig, der burde straffes; at desuden en Retraktation indeholdt Tilslutning af at have angivet et urigtigt Faktum eller at have sædet en falsk Dem, men at jeg, saa retbeben jeg end altid vilde være til at erkende enhver fejl, jeg maatte have begaaet, aldrig og under ingen Omstændigheder vilde betemme mig tit at tilbagefalde en Dom, hvis Rigtighed var grundet i min og det hele Publikums Overbevisning. Sed og tyde har ere nu forløbne, og mange Ting ere siden den Tid forandrede i Danmark. Man har forstret mig, at den røde Uniform har i deane Westmidsk munden et Lidsomme, som den forhen ifte kunde gjøre Færding paa. Det er min Bligt at tro denne Forsikring, saa meget mere, som jeg under de danske Troppers Ophold her i Frankrig har lært at kende en stor Del højt agtværdige Mænd af den militære Stand, hvis Forhold og Ansigtter byde mig at forandre min Dom til Fordel for Røngden af deres Medbrødre, som jeg ifte har Anledning til at kende af egen Erfaring. Jeg saa utjaa nu, i Maret 1819, med Komplette friuilligen give den nuværende Land-Rigsamag en Væres-Erklæring, som jeg i Maret 1792 ifte kunde have givet den uden at vænne mig og, hvad som end er værre, uden at fornærme Sandheden.“

*: Den omhændede paa Side 496 anførte Replik er i den Udgave ændret saaledes: Gødt, Hr. Røjmand; jeg tror det sandelig ogsaa. Jeg holder paa Deres Væres. En Mand man har: Væres i Livet, hvad harde endog hans Hæde har. Men dobbelt Her har man til at forber det af en Mand, der ved en Ret Handling ifte blot vilde vænne sig selv, men endog sætte en Plet paa den Stand, han tjener til.